

@groenginy

La revista del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Perits Agrícoles de Lleida

Juny 2012 - Núm. 33

La recuperació de la Vaca Pallaresa Celebrem la festivitats de Sant Isidre

Servei integral d'Assegurances

Corredoria d'Assegurances Col·legiades S.L.

- Plans de Pensions, PPA, Pla d'inversió Assegurada...
- Assegurances auto, accidents, vida, salut, llar...
- Decennal de danys a la construcció
- Tot risc construcció
- Responsabilitat civil

Corredoria participada pel Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Lleida

C/ Enric Granados 3. 25006 Lleida Tel. 973 22 56 00 Fax 973 22 40 16 assegurances@caatlleida.cat

GABINET D'EMPRESSES MARTINEZ I JOVER, S.L.

ASSESSORIA LABORAL · FISCAL · COMPTABLE · ASSEGURANCES

C/Alfred Perenya, 24 · 25008 LLEIDA

Tel. 973 24 92 09 · Fax. 973 24 55 75

c/e: gabinet@gabinetmj.com

Perquè som la companyia de la teva vida.

Al teu costat en tot moment amb la millor atenció i els mitjans més avançats per protegir la salut.

És el que sempre hem fet en la vida de moltes persones i, també ho farem en la teva.

Gran Passeig de Ronda, 170 Lleida Telèfon: 973 727 043

El col·legi ets tu, el col·legi som tots i cadascún de nosaltres !

Per això ara volem conèixer la teva opinió
o puntualització dels temes publicats o d'uns altres d'actualitat.

Envian's la teva carta i la publicarem a la revista

Passeig de Ronda, 170. Altell · 25008 LLEIDA · Tel. 973 228 083 i 973 243 239 · e-mail: lleida@agricoles.org

Francesc Clarisó i Guasch

President de la Junta
del Col·legi a Lleida

Editorial

Col·legi i formació

Sant Isidre, Sant Galderic, Sant Faust..., a tots ens haurem d'encomanar per tal que ens deixin fer la nostra feina, la d'Enginyer Tècnic Agrícola o Perit Agrícola. Només demanem això, poder treballar. I mira que es poca cosa... doncs No!

Si ja ens hem vist abocats a un allau de normatives, formularis, protocols,... que han limitat la nostra presència a la finca, ara diuen que més de 1.000 investigadors, professors universitaris i tècnics alerten d'una manca de disponibilitat de professionals especialitzats en matèria de Sanitat Vegetal. Tot, continuen dient, és conseqüència de l'erosió en la formació d'aquesta matèria durant els nous plans d'estudis universitaris, accentuada per l'adaptació al Pla Bolonya. És a dir, a la que ens descuidem, ens colen un màster en Sanitat Vegetal.

Tots estem d'acord, que l'agricultura com tots els sectors, evoluciona i cal una formació continuada. Aquest és un dels papers principals dels col·legis professionals, i ens brindem a col·laborar en l'organització d'aquests cursos amb els investigadors, professors i professionals especialitzats. Però la formació post acadèmica no pot ser mai només propietat de la universitat o de l'administració. En la formació dels nostres tècnics hi volem tenir un paper

més que rellevant, no fos cas que torni a passar el d'altres cursos, que s'han fet amb una manca de... diguem-ne, efectivitat notòria.

El que sorprèn més és que després de tot aquest borrombòri, la directiva 2009/128 del Parlament Europeu no exigeix cap mena de titulació per fer d'assessors, tant sols acreditar experiència, complint, si no m'erro, 40 crèdits.

El que de veritat val la pena, es el reconeixement que vam fer al sopar de Sant Isidre. No tant sols s'homenatjava els professionals de més de 50, 40 i 25 anys de col·legiació, sinó a la quantitat i qualitat d'experiència transmesa per aquestes dones i homes en molts camps, també en el de l'assessorament. Va ser una festa entranyable, retrobament de companys que feia temps que no podien compartir un moment de tertúlia, sobretot pels més veterans que treien la pols als records, revivint moments importants, no sé si millors o pitjors, però claus pels fonaments de l'agricultura moderna actual. Cal remarcar la presència del Conseller d'Agricultura l'Honorable Josep Mª Pelegrí. És bo pel Col·legi que des de Govern coneguin les nostres inquietuds. I vull agrair-vos l'assistència a tots, i als insigniats la meua felicitació, també als que per diferents circumstàncies no van poder venir. Us esperem l'any vinent!

Sumari

Editorial

La recuperació de la Vaca Pallaresa

El Col·legi celebra la Festivitat de Sant Isidre

Entrevistem a: Josep Borrell i Sala

Notícies del Col·legi

Fotos portada: Gemma Roig Capdevila

pàgina 3

pàgines 4 a 5

pàgines 6 i 7

pàgines 8 i 9

pàgines 10 i 11

El Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles-Demarcació de Lleida, no es fa responsable de les declaracions i opinions expressades pels entrevistats o els signants dels articles de les planes d'aquesta revista. **Dipòsit Legal:** L-981-2003

Crònica d'una raça autòctona molt valuosa

Exemplar de vaca Pallaresa amb la seva cria a pastures durant l'època estival a la Muntanyeta de Besan. Foto: Ignasi Sinfreu

La recuperació de la Vaca Pallaresa

per **Ignasi Sinfreu Blasi** · Enginyer Tècnic Agrícola · Col·legiat núm. 4.495

La raça bovina pallaresa constitueix l'exemple més típic de raça en estat de *reliquia* que existeix a Catalunya essent, per tant, un patrimoni genètic d'indubtable interès històric i cultural. Ara per ara podem dir que aproximadament en resten identificats uns 50 individus, entre mascles, femelles i vedells. Aquests animals representen els darrers vestigis de les vaques ancestrals que hi havia a la zona i que a mitjans del segle XX es van anar creuant amb boví lleter importat de Suïssa (*Bruna Alpina*). Aquesta acció va donar lloc, a través d'encreuaments repetits i de selecció cap a caràcters carnis, a l'actual *Bruna dels Pirineus*, àmpliament estesa per la zona i per Catalunya.

Morfològica i productivament la Vaca Pallaresa és molt semblant a la Bruna, però es diferencia principalment per la coloració uniformement blanca de la seva capa, fet pel qual fou anomenada popularment vaca *blanca* o *Blanca del Pallars*. El nom de *Pallaresa* és més recent.

Segons havien sentit explicar els padrins, s'havien entrat bovins blancs des de França a l'actual comarca del Pallars Sobirà cap a mitjans del segle XVIII, els quals es van creuar amb les races autòctones i van donar lloc a la *Pallaresa*. A partir d'aquí es van anar propagant per la resta de les valls de la comarca i de les comarques confrontants com la Val d'Aran, el Pallars Jussà i l'Alt Urgell.

Del segle XIX s'han pogut trobar algunes declaracions jurades de ramaderia i de registres especials de ramaderia de diferents pobles dels Pallars Sobirà on figura l'existència de vaques pallareses a moltes cases; quan eren emprades com de triple aptitud (treball-llet-carn), però sobretot molt valorades per al treball a conseqüència de la seva gran talla.

Va ser durant la primera meitat segle XX quan la Vaca *Pallaresa* va tenir el seu màxim esplendor, ja que a més de

ser valorada per al treball també va passar-ho a ser per a criar vedells per a carn. Es calcula que un 40% dels bovins existents a la comarca eren de raça *Pallaresa* (Registres Especials de Ramaderia). La resta es repartien entre algun ecotip de l'actual *Pirinenca* (moltes provinents de la Val d'Aran, de color roig); altres eren negres o fosques; i finalment la Mascarda, extingida a la segona meitat de segle XX per absorció amb la Bruna dels Pirineus.

Els padrins coincideixen en què les *Blanques del Pallars* eren unes vaques de gran talla, valentes per llaurar (fotografia 2), molt dòcils i manejables, i molt bones criadores de vedells, amb capacitat lletera suficient per a la cria i donant lloc a bons animals per vendre.

Cap a mitjans segle XX (anys 50-60) va arribar la crisi de la ramaderia cavallar a causa de la mecanització. Per tant, de retruc, també se'n va veure ressentida la cabana bovina de treball, tot i que a finals dels anys 50 encara quedava un nombre important d'animals de la raça. Entre aquest fet i la introducció de races bovines lleteres (*Bruna Alpina* i més endavant *Frisona*) la població de raça *Pallaresa* es va veure molt delmada per no poder competir en la producció de llet, i tots els exemplars que hi havia es van anar creuant amb la nova *Bruna* per tal de produir llet ja que a partir dels anys 60-70 la gran majoria de les explotacions es van convertir en lleteres. Progressivament va anar quedant de forma residual i desapareixent per reabsorció amb aquesta, i gestant la que seria la futura *Bruna dels Pirineus*.

FITXA TÈCNICA DE LA VACA PALLARESA

La raça bovina pallaresa es dedica actualment a la producció de carn ecològica. El seu prototipus racial es caracteritza per un una alçada mitjana de la creu d'uns 132 cm i el seu pes oscil·la entre els 450 i els 625 kg en femelles i entre 625 i 700 en els toros. Són animals ben proporcionats, ben conformats i robustos amb ossos i articulacions ben definides. És una vaca rústega, bona pasturadora i de precocitat mitjana.

Els vedells neixen amb pesos de 38 a 45 kg i una vegada deslletats mengen un 60% de farratge i un 40% de pinso ecològics. Pasturen en llibertat 1/5 part de la seva vida. Només estan tancats la darrera fase de l'engreix. Acostumen a entrar amb pesos vius de 180-200 kg a l'engreix i als 12-14 mesos fan de 250 a 280 kg en canal amb rendiments nets del 56-58%. Es prefereixen pesos al naixement discrets i que la potencialitat productiva arribi durant l'alletament i l'engreix, perquè facilita els parts.

Parell de vaques llaurant a la dècada dels anys 20. S'hi pot observar una vaca Pallaresa en primer pla amb una altra que no es pot precisar la raça. Foto: Casa Camp (Llessui)

Quan va arribar la crisi de la llet, als anys 80, les característiques productives de les vaques que hi havia al Pirineu es van reorientar cap a la recerca d'unes bones característiques càrnies. Així, els bovins autòctons ja existents a la zona de les races que s'han esmentat més amunt, i potser alguna més, es van anar creuant amb la *Bruna Alpina*, abans importada de Suïssa, i donant lloc a l'actual població *Bruna dels Pirineus*. Quan això es produí, la *Pallaresa* ja no va poder remuntar a causa del baix nombre d'exemplars que hi havia.

El cens de *Blanca del Pallars* va anar disminuint progressivament. A principis de la dècada dels 80 ja no arribava al 2% del total del boví de la comarca del Pallars Sobirà. A partir d'aquí van anar quedant disseminats, cada vegada en menor nombre, per pobles i bordes, arribant fins a la seva pràctica desaparició, ja que van quedar només uns 10 animals de la raça.

Avui per avui es té constància de la seva presència en quatre explotacions del Pallars Sobirà: la Borda de Falip, Besan (municipi d'Alins); Lladorre (municipi de Lladorre); Escós (municipi de Soriguera); Santa Creu, Llarvén (municipi de Sort). Totes aquestes ramaderies participen en el programa de recuperació i millora.

L'any 2008 es va aconseguir una fita històrica amb el seu reconeixement per part del Parlament de la Generalitat de Catalunya com a raça autòctona catalana. Una altra acció important ha estat la creació de l'Associació de Criadors l'octubre del 2010, amb la posterior entrada en funcionament del Llibre Genealògic el passat 30 de juny de 2011, tot just fa un any. Ara per ara els esforços se centren en augmentar els efectius i millorar la raça, amb l'ajut tècnic del Departament de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Sant Isidre, motiu per la trobada

El dia 18 de maig va tenir lloc el sopar anual de germanor per celebrar la festivitat de Sant Isidre. Enguany, l'escenari escollit per a la vetllada va ser el Castell d'Albatàrrec, que va servir de marc per a rendir el merescut acte d'homenatge als companys i companyes col·legiats que venen exercint amb especial dedicació la nostra professió des de fa 25, 40 i 50 anys respectivament.

A l'acte hi va assistir el Conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, Sr. Josep Pelegrí Aixut, fent palès el reconeixement i el suport institucional de què gaudeix la nostra professió. Altres autoritats assistents a la vetllada van ser la Sra. Sara Mestres, en representació de la Paeria i el Sr. Antoni Villas, en representació de la Diputació de Lleida. També hi va assistir el president del nostre Col·legi de Catalunya, el Sr. Ramon Lletjós, acompanyant al nostre president, Francesc Clarisó i Guasch i a la resta de col·legiats que van prendre part a la vetllada.

L'homenatge als professionals amb més anys de col·legiació a l'esquena es va fer en un acte on se'ls van donar les insígnies d'or i argent i en el qual es van lliurar també diplomes commemoratius als membres amb 40 i 25 anys de col·legiació respectivament. Als més veterans, és a dir als que ja han complert amb 50 anys de col·legiats se'ls va lliurar també un diploma i una edició especial i limitada de gravats realitzats per l'artista Joba Casen. Com a novetat, val a dir que aquest any també s'ha fet un petit reconeixement als membres de més recent incorporació

TAULA PRESIDENCIAL

JOSEP M. PELEGRÍ
CONSELLER D'AGRICULTURA
FRANCESC CLARISÓ I SRA.
PRESIDENT DEL COL·LEGI A LLEIDA
RAMON LLETJÓS
PRESIDENT DEL COL·LEGI A CATALUNYA
ANTONI VILLAS
DIPUTACIÓ DE LLEIDA
SARA MESTRES
AJUNTAMENT DE LLEIDA
ANTONI TUDEL I GABRIEL PERES
JUNTA DEL COL·LEGI A LLEIDA

al nostre col·legi als quals es va lliurar un pin de la institució. La demarcació de Lleida va mostrar el seu compromís social amb l'aportació del 0,7% del seu pressupost a entitats sense ànim de lucre que desenvolupen una tasca solidària. Enguany es va sortejar entre els col·legiats un lot de Plan B amb la temàtica Escapades amb encant.

RECONeixEMENTS

Com cada any, el col·legi va fer un reconeixement als professionals amb més de 25, 40 i 50 anys de col·legiació a Lleida.

Alhora, la Demarcació va voler donar la benvinguda als companys que formen part de les noves fornades de col·legiats a Lleida als quals el president, Francesc Clarisó, els va lliurar un pin de l'entitat.

TAULA 2

MANEL MARTÍ I ACOMPANYANTS
JOSEP BALART I SRA.
RAMON DOMÈNEC
RAMON MONTSERRAT I SRA.

TAULA 3

JOAN S. MINGUET I SRA.
ISABEL PEREA I SR.
RAMON MOLNÉ I SRA.
JOAN ROS I SRA.

TAULA 4

ROSA FLORENSA
MONTSERRAT FLORENSA I SR.
JAUME ALÓS I SRA.
JOSEP SORT I MANUELA GONZÁLEZ
MANEL RIBES I ROSER ERITJA

TAULA 5

FRANCESC JOANA I SRA.
MARC OLIVA
BENITO CRISTÓBAL
JESÚS TOLEDANO I SRA.
RUFINO TORIBIO I SRA.

TAULA 6

MARIA ROSA LLOMBART
PERE OROMÍ I SRA
ANTONIO FERNÁNDEZ I SRA.
JOSÉ ESCRIBANO I SRA.
JOAN DOMEYO
TERESA DOMINGO

Josep Borrell i Sala, col·legiat núm. 819

“La producció de llet no tornarà a créixer, no som competitius”

Pregunta.- Tota una vida pràcticament a la mateixa empresa. Quin balanç en fa?

Josep Borrell.- La indústria làctia és molt complexa industrialment parlant ja que sempre ha estat molt tecnificada i això vol dir que havíem de saber de vapor, de llum, d'aire fred, d'aigua calenta i freda,... i després de residus, aigües residuals, envasat, neteja... Han estat 33 anys treballant a Copirineu i el balanç personal que en faig és molt positiu, encara que he de reconèixer que hi havia gent que no ho veia de la mateixa manera que jo... però, hi he estat mitja vida fins que m'he jubilat i no sé si tots poden dir el mateix.

Pregunta.- Que el sector lleter no travessa el seu millor moment no és cap novetat, però quina lectura en fa algú que hi ha estat tants anys directament implicat?

Josep Borrell.- Quan vaig començar a treballar a Copirineu el 1975 l'empresa tenia 2.000 aportadors de llet. Aleshores, la recolliem a les vaquerries de Cerler, la Val d'Aran, Benasque i evidentment als dos Pallars. Ara, els cinc ramaders que hi ha a Tremp fan la mateixa llet que feien els 2.000 aleshores, per tant, la fesomia del sector ha canviat i molt. Aleshores, a Copirineu es treballaven 7.500 litres de llet diaris i ara se'n transformen 300.000 litres amb una plantilla de 30 persones.

Des del meu punt de vista, el que més mal ha fet a les zones de muntanya han estat els plans d'abandonament lleter i les jubilacions anticipades. Si

bé és cert que han estat una bona sortida per als ramaders que s'hi han acol·lit, han suposat una gran pèrdua de riquesa com a país. A les zones on s'ha venut la quota no s'hi tornarà a fer llet i això vol dir que es perd part de la seva riquesa. La majoria de les explotacions de la zona es van vendre la quota i es van reconvertir a vaquí de carn. El més greu és que, si no canvien les coses, no poden tornar a fer llet mai més...

Pregunta.- Quin creu que serà el destí de les quotes lleteres?

Josep Borrell.- Es diu que han de desaparèixer el 2015, però hi ha gent

que ha invertit moltíssims diners en la compra de quota per a poder tenir explotacions viables i per tant, a aquestes persones se'ls haurà de compensar d'alguna manera aquesta inversió, no pot quedar en res... De tota manera, sigui quin sigui el futur de la quota, la producció de llet a casa nostra no créixerà perquè no som competitius respecte els països del nord d'Europa. Els nostres costos de producció són molt més elevats i mentre no es valori més el sector primari, anem malament.

Pregunta.- El lleter és un dels sectors ramaders que es considera més sa-

crificat des del punt de vista personal. Com ho veu?

Josep Borrell.- Es cert que era molt sacrificat perquè lligava l'horari del ramader. Ara, no n'és tant perquè com que són explotacions estan més mecanitzades i es fa una gestió diferent amb torns de treball que permeten cert marge de llibertat. Tot i això, en aquell moment era un dels sectors més privilegiats, ja que eren els únics que cobraven cada final de mes. Mentre els pagesos que tenien oli, ametlles o cereals estaven pendents de la collita i cobraven una vegada a l'any en la majoria de casos, els ramaders, tenien la seguretat que cada final de mes se'ls liquidava la llet que havien lliurat a les empreses, i això va fer decidir a més d'un a posar-se en aquest sector. A més a més, no podem oblidar que a banda de les vaques de llet, moltes explotacions també tenien farratge, ordi, blat de moro... i els vedells que naixien... De fet des de Copirineu sempre insistíem molt en aquest fet, si es té una explotació de carn, només es tenen vedells, però si l'orientació de l'explotació és de carn, es té llet i vedells.

Pregunta.- Les cooperatives lleteres sembla ser que són les que millor se n'han sortit dels processos de reestructuració al sector. Tot i això, avui pràcticament totes les empreses lleteres de Catalunya i de l'Estat espanyol estan en mans foranies...

Josep Borrell.- Doncs sí, almenys a Catalunya només hi queden dues indústries grans amb potencial totalment català: Copirineu i Cadí, i les dues són cooperatives. Bé, és cert que n'hi ha d'altres que també estan fent molt bona feina a més petita escala com és el Pastoret de la Segarra, però la resta... totes són de multinacionals foranies. Crec que a Catalunya no hi ha un veritable esperit cooperatiu. Ens hem aprofitat del model mentre ens ha donat bons resultats, però quan una cooperativa ha necessitat dels seus socis, perquè

Qui és Josep Borrell?

Josep Borrell és de Salàs de Pallars on va néixer el juliol de 1946. Fill de pagesos "de secà i d'una zona on acaba l'oliverar i comencen els farratges i la muntanya" va formar part de la darrera promoció de Perits Agrícoles de l'Escola d'Agricultura de la Diputació de Barcelona l'any 1968.

Si bé s'especialitzà en conreus extensius, poc després va fer diferents cursos de maquinista i maquinària agrícola, primer a l'Escola de Capatassos Agrícoles de Mollerussa i després a la planta de John Deere a Jetafe. Més tard, ja en plena vida laboral va fer un curs de postgrau a la Universitat de Lleida sobre l'actualització de les indústries agràries a la normativa europea. Uns estudis que poc després va completar amb els de Sales Blanques, Formatgeria, i d'organització de feina i personal.

El gruix de la seva vida laboral està vinculat a l'indústria làctia Copirineu on va entrar a treballar com a tècnic l'any 1975. La seva tasca a la firma era la d'encarregar-se del funcionament de les instal·lacions

i de la maquinària així com del desenvolupament d'aquestes per a fer nous productes.

Però els seus primers passos com a perit agrícola els va fer com a monitor de l'Escola Familiar Agrària (EFA) Bellestar de Linyola des d'on va anar, un any després a l'EFA El Pla d'Almacelles, que tot just acabava d'obrir les seves portes. Hi va ser tres cursos i d'ambdues experiències en destaca "la filosofia del mètode, ja que els joves no es desvinculaven de l'explotació familiar per estudiar i això els motivava".

passava per moments crítics sovint ha vist com aquests li giraven l'esquena...

Pregunta.- Creu que això té part del seu origen en la concentració de la distribució, les marques blanques...?

Josep Borrell.- Ha estat una mica tot plegat suposo... La marca blanca colla molt en els preus, però per altra banda, hi ha un compromís en la venda de producte que s'acorda i això dóna molt de marge per a poder fer inversions i poder mantenir les instal·lacions al dia. La maquinària de la indústria làctia és molt cara i per amortitzar-la ha de treballar moltes hores i evidentment, si fas dos torns perquè un ja està destinat a la marca blanca... doncs s'amortitza més aviat. Tot i això, no podem oblidar que aquests màquines també tenen els seus límits, ja que s'ha de respectar el tems d'estrès, però la neteja que és molt cara costa el mateix si es fa després de treballar vuit hores que setze, i evidentment no és el mateix al compte de resultats d'una empresa.

La seu de l'Escola Superior d'Agricultura acull l'assemblea General del Col·legi a Catalunya

Aquest any, i amb motiu de la celebració dels 100 anys de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB), l'Assemblea General del Col·legi a Catalunya va celebrar-se a la seu de l'ESAB en el marc d'un seguit d'activitats que es van desenvolupar al llarg de tot el dia a l'Escola.

A les 10 del matí va tenir lloc l'Assemblea General Ordinària de Munitec i a les 12,30 es va fer la Conferència *l'IRTA en el nou entorn socioeconòmic* a càrrec del director general de l'ens, Josep M. Monfort.

Després del dinar els assistents van poder fer una visita guiada per l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona i finalment, a les 17,30 va tenir lloc l'Assemblea General Ordinària del Col·legi de Catalunya.

L'ESAB celebra enguany el centenari de la seva creació

Seguint l'ordre del dia es va llegir i aprovar l'esborrany de l'acta de l'anterior Assemblea, es va llegir l'informe de la presidència i la Memòria d'activitats del Col·legi.

També es van presentar i aprovar el Balanç i els Comptes de Resultats de l'exercici econòmic de l'any 2011 i es van ratificar els pressupostos per a aquest any 2012.

Lliurat el VI Premi de Fotografia

La celebració de la festa de Sant Isidre va servir per fer l'acte formal de lliurament del premi de fotografia del col·legi. El primer premi va ser per Marià Vilajeliu amb l'obra *Biodiversitat en Panís*, valorat en 300 euros, que no va poder recollir el premi. El segon va ser per a Hèctor Carrió per la fotografia *L'essència de l'antropologia camperola*, valorat en 200 euros.

Col·legiats de Lleida viatjaran a Sicília de l'11 al 14 d'octubre

La demarcació de Lleida ha organitzat un nou viatge per als col·legiats i les seves famílies que tindrà lloc del dia 11 al 14 d'octubre. Un grup de més de 30 persones ja s'ha inscrit en aquest viatge que any rere any s'està consolidant com una immillorable ocasió per consolidar relacions i amistat entre els nostres col·legiats, en un marc lúdic i de descobertes culturals.

Enguany el destí escollit es revela captivador i prometedori pel que fa a propostes culturals que van des de l'arqueologia, museus, folklore a la història d'una illa considerada per la seva riquesa i diversitat com el *continent del Mediterrani*. No oblidem que la seva situació estratègica l'ha convertit al llarg dels segles en un bressol cultural i en una terra que ha contemplat l'esdevenir de di-

ferents civilitzacions que han anat deixant la seva empremta en el caràcter d'aquesta terra i de la seva gent.

Els col·legiats que hi participen descobriran captivadores les ciutats de Marsala, Trapani, Agrigento, Palerm Monreale i Erice

Donació de 1000 euros a la Fundació Arrels pel seu treball a Lleida

El Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles de la demarcació de Lleida ha fet una donació de 1.000 euros a la Fundació Arrels de Lleida amb l'objectiu de reconèixer el treball que aquesta entitat fa a les comarques de Ponent.

El lliurament de l'aportació econòmica a aquesta entitat es va fer durant el sopar de germanor que va fer el col·legi amb motiu de la celebració de Sant Isidre. El donatiu el va recollir la directora de l'entitat, Natàlia Méndez.

La Fundació Social Sant Ignasi de Loiola va néixer al cor d'aquesta comunitat parroquial a Lleida, quan va decidir optar clarament per l'atenció a les persones més desfavorides de la ciutat. Per això, es porta a terme, durant l'estiu de 1993, una campanya de lliurament d'entrepans a les persones passavolants que arriben a Lleida per la campanya de fruita.

D'aquesta acció se'n desprèn la necessitat de fer front a una problemàtica complexa i per això el 1994 es crea la Fundació Arrels,

amb els seus dos primers programes: Arrels-Centre Obert i Arrels-Reinserció.

Des d'aleshores, aquesta Fundació ha anat creixent i s'han anat impulsant i desenvolupant diversos programes que són independents els uns dels altres, però alhora estan estructurats de manera similar ja que segueixen un procés educatiu: acostament, tractament i creixement de les persones en risc d'exclusió social.

"Estratègies no convencionals en sanitat vegetal", la propera jornada

Des de la Demarcació de Lleida del Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles ens hem posat a treballar ja en la propera jornada tècnica que farem el mes de novembre.

Enguany hem decidit destinar la jornada d'estudi i reflexió a revisar els problemes alternatius per al control de plagues i malalties.

En concret, es tracta de debatre les estratègies no convencionals que es poden agrupar en cinc grups: les feromones i atraients; la fauna útil, és a dir, els depredadors i parasitoïds; els organismes com els fongs, els nemàtodes, les bacteries o els virus entre d'altres; els extractes vegetals i, finalment, els inductors de resistències.

L'èxit assolit en anys precedents ens anima a continuar en aquesta línia de treball que considerem molt profitosa per als nostres col·legiats. Properament us informarem de la data i lloc de celebració de la jornada que confiem respongui a les expectatives dels nostres col·legiats.

Compromís amb la Fira de Sant Miquel

Del 27 al 30 de setembre la demarcació de Lleida serà present a la Fira de Sant Miquel. Un any més, volem fer palès el nostre compromís amb la fira agroramadera per excel·lència. La nostra renovada presència demostra la nostra fidelitat al col·lectiu professional que cada any ens pot trobar a la mostra per transmetre'ns les seves inquietuds i suggeriments. Alhora, el nostre estand és una eina més per donar a conèixer els serveis que el col·lectiu fa al sector agrari.

A banda de l'estand, el Col·legi participa al Premi del Llibre Agrari i a les jornades

